

Convertir les eleccions en un plebiscit contra el govern.

Avançar en la reorganització de l'esquerra revolucionària.

Aquestes eleccions estan marcades per la profunda contraposició social que enfronta el Govern del PP. En poc més d'una any el prepotent govern del PP es troba aïllat socialment, entre altres mobilitzacions recordem la LOU (desembre 2001), mobilitzacions en el semestre de la presidència de la UE, la vaga general del 20 de juny, Llei de Qualitat, *Prestige*, Pla Hidrològic Nacional, i finalment contra la guerra... Milions han sortit contra el Govern i la seva política, en la guerra les estadístiques reflectien que més del 90% de la població s'oposava a la política imperialista del Govern. El crit *Aznar dimissió* és avui el centre de l'exigència popular.

Les eleccions municipals són el primer pas del nou cicle electoral. Tradicionalment, els partits burgesos sempre han criticat l'esquerra per municipalista. En dècades passades era al voltant dels municipis, dels pobles i ciutats, on s'organitzaven els partits obrers. Va ser a les eleccions municipals del 31 quan va caure la Monarquia d'Alfons XIII i es va emportar el seu darrer govern, el Govern Aznar, avi de l'actual. Encara que les banderes republicanes han començat a guanyar el carrer, la caiguda de la Monarquia està encara lluny del moment actual, però no ho està el Govern que s'ha posat en el punt de mira del moviment obrer i popular. Aquesta és la primera tasca, la de convertir les eleccions municipals en un plebiscit contra el govern del PP. Empènyer, també amb el vot, el més a l'esquerra possible.

El segon objectiu –no menys important- ha de ser avançar en la construcció d'una alternativa veritablement al costat dels

treballadors, de la joventut i els pobles. S'ha posat en evidència una contradicció entre el moviment que evoluciona a l'esquerra i la política dels partits parlamentaris de l'esquerra, cada cop més compromesa en el manteniment del règim monàrquic i el sistema capitalista. Els ajuntaments que han governat PSOE i IU no han fet sinó de gestors de les engrunes que el règim reserva a l'acció municipal, i han aplicat polítiques de privatització, retall de recursos socials, contractacions precàries... És per aquest motiu que avançar en la construcció d'una alternativa revolucionària ha de portar a un reagrupament en base a un programa que confronti el govern, el règim i el sistema.

No es tracta de fer una llarga llista de promeses de les coses que faríem amb els vots, sinó d'utilitzar les mateixes eleccions

**EINA
DE
per una
esquerra
revolucionària**

LLUITA

vota

LI
Lluita Internacionalista (LI-CI)

per impulsar la lluita concreta, tal i com s'està donant, sigui contra el Govern o a les reivindicacions més immediates i properes als barris i centres d'estudi i treball. Es tracta de cridar a l'organització de treballadors i joves, i convertir qualsevol posició adquirida en unes eleccions en un suport real al servei de la lluita i l'organització.

A Barcelona vam tenir converses per a conformar una llista conjunta amb *Els Verds*, a El Prat amb sectors d'EUiA que no accepten l'acord IC-EUiA i presenten llistes pròpies a *Esquerra Unitària*, a Girona ens hem dirigit a sectors amb els quals coincidim a les mobilitzacions. Moltes d'aquestes converses no s'han pogut materialitzar en acords de candidatures conjuntes, però estem en el primer pas de la nova situació oberta per les lluites contra el Govern, es tracta d'aprofundir aquest camí tot cercant la

MUNICIPALS

confluència i, si és possible, la construcció conjunta d'un mateix partit revolucionari. Al final hem presentat candidatures als Ajuntaments de Barcelona i Girona i donem suport a la d'EU en El Prat de Llobregat.

LI

Votar? Sí, votar

Potser molts pensareu que les eleccions són l'engany del poder perquè sempre perdin els mateixos i que no val la pena anar a votar. Nosaltres també creiem que aquestes institucions –siguin municipals, autonòmiques o centrals– no són el marc on es resoldran els problemes de futur de treballadors i joves, per això cal seguir a la lluita i cridar a l'organització. Però les eleccions aquest cop són una manera més d'expressar el rebuig a Aznar i la necessitat de construcció d'una alternativa. No la desaprofitem.

Els vots a les eleccions, també són un suport per tirar endavant. És per això que et cridem a participar de la campanya i actes i el 25 de maig a votar les nostres candidatures que presentem a les ciutats de Girona i Barcelona i a la d'EU en El Prat de Llobregat.

Programa per a l'Acció Municipal

Un programa de lluita. A diferència dels programes de promeses d'acció de govern dels partits parlamentaris, el nostre és una proposta de lluita. En aquest sentit és una crida a l'organització de la gent, a posar els mitjans que s'aconsegueixin al servei de les mobilitzacions.

Contra el Govern central i autonòmic. Primer la vaga general contra el *decretazo* del 20 de juny, el cas *Prestige* amb les responsabilitats directes del Govern central en les decisions i la política general, els retalls permanents de les llibertats democràtiques, les retrògrades lleis d'ensenyament, la política centralista i franquista del Govern Aznar i, finalment, la lluita contra la Guerra, obliguen a que tota alternativa de treballadors i joves, en qualsevol nivell que es vulgui constituir, tingui una presència directa en la lluita dels treballadors, els joves i els pobles contra el Govern del PP. A un altre nivell, però no menys important, és la confrontació amb la política del Govern de CiU a Catalunya, un govern subordinat al centralisme i amb una política econòmica clarament pro-patronal.

Per impulsar el procés de construcció d'una alternativa política. Un dels greus problemes que tenen els treballadors i la joventut és la manca d'una alternativa a l'esquerra dels partits parlamentaris actuals, una alternativa que tingui relació amb la lluita quotidiana als barris, les fàbriques, escoles o universitats. Avançar aquest procés de construcció, de reagrupament de persones i grups és una de les tasques més urgents.

Participació i independència de classe. Nosaltres defensem l'organització independent de les institucions de tots els sectors populars (treballadors, joves, veïns...) Dret al control de treballadors i joves de la gestió municipal i els pressupostos que gasten. Suport a l'organització independent dels joves. Contra la política intervencionista.

a) Política econòmica. La primera

idea hauria de deixar molt clar, en matèria de política econòmica, les limitacions que té l'actuació local, no hi ha d'haver il·lusions per crear una "illa de socialisme". L'acció municipal està limitada –i forma part integrant– per totes les altres estructures i institucions del sistema capitalista. És aquesta idea la que contrasta amb els "pressupostos *participatius*" que acaben per repartir la misèria i justificar, o no confrontar, tot allò que deixa intacta l'estructura burgesa de l'Estat. No obstant aquestes limitacions objectives, l'acció que es pot fer des dels municipis és molt important: 1) com a potenciador de la lluita concreta dels treballadors i la joventut; 2) com a impulsor d'una política de mobilització davant les altres instàncies de l'Estat per exigir diners i mesures a favor dels treballadors i la joventut; 3) impulsant una política local en defensa del sector públic i de condicions dignes de treball, educació, salut, transport i habitatge.

b) Lluita per un treball digne i contra el treball precari. Exigiríem que l'Ajuntament ni apliqui ni potenciï la precarietat, per exemple: 1) donar suport a la lluita contra la precarització; 2) no ha d'existir entre els treballadors de l'Ajuntament situacions de treball precari; 3) ha de ser un condicionant per a la contractació per part de l'Ajuntament d'altres empreses.

c) Defensa del sector públic, contra les privatitzacions. Ni privatitzacions, ni disgregació del serveis sota entitats semi-privades. No a les subcontractacions. Al contrari, estem per un impuls decidit del sector i serveis públics. Cal defensar les lluites contra les privatitzacions que apliquen altres institucions.

d) Ensenyament. Contra la LOU i la *Ley de calidad*. Tots els fons públics han de ser per als serveis de titularitat pública. Estem contra les polítiques de concerts i subvencions als sectors privats. Defensa de l'ensenyament públic.

e) Immigració. Pla integral d'acollida. Defensa dels drets dels immigrants i compromís de lluita contra la Llei

d'Estrangeria. Defensem els treballadors immigrants com a treballadors en atur i, en aquest sentit, s'han de garantir tot un seguit de serveis bàsics i ajudar a resoldre els problemes de regularització. Defensem pels immigrants plens drets laborals i polítics (inclosos els electorals).

Miquel Blanch.
Ensenyament d'adults.
Corrent d'opinió de CCOO

Candidatures de lluitador@s

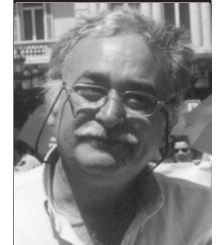
Laia Valenzuela. UdG.
Plataf. solid. Prestige

f) Habitatge. Política de construcció d'habitatge públic amb preus de lloguer assequibles als sous. Intervenció del preu del sòl contra l'especulació. Impost sobre la vivenda no ocupada i expropiació passat un període. Despenalització de l'okupació.

M. Esther del Alcázar.
Ensenyament. CGT

Per Lluita Internacionalista les eleccions són una ocasió per avançar en la construcció d'una alternativa a l'esquerra dels partits parlamentaris actuals, una alternativa que tingui relació amb la lluita quotidiana als barris, a les fàbriques, a les escoles o universitats. És al servei d'aquestes lluites quotidianes i del reagrupament que impulsem la candidatura a les eleccions municipals. Contradictòriament a l'evolució cap a la dreta d'aquests partits polítics, hem vist com un moviment creixent de joves i de treballadors sortien massivament contra el capitalisme globalitzat, contra les lleis d'ensenyament del

Armando Varo
RENFE - CGT.
Fundador de CCOO

g) Medi ambient. Política de control dels agents contaminants a la ciutat. Impuls del transport públic i suport als transports individuals no contaminants (bicis...) Ús d'energies alternatives en la construcció d'edificis. Impulsar les lluites contra el Pla Hidrològic, el transvasament del Roine, el túnel de Bracons, el TAV; Protecció de l'Illa del Ter...

Tià Salellas. Advocat de
-entre d'altres-els
immigrants del detergent.

Government, contra la Cimera de la UE a Barcelona, com responien a la vaga general del 20J, contra la Llei de Partits i el desastre del Prestige, contra la guerra i la invasió imperialista a l'Iraq... Així doncs, des de Lluita Internacionalista pensem que hi ha un espai per a la construcció d'aquesta esquerra alternativa, per a nosaltres, esquerra revolucionària.

Joan Udges. UAB.
Ctès solid. Palestina

h) Drets democràtics. Denúncia de la violació dels drets elementals democràtics d'expressió, organització i manifestació. Suport actiu als represaliats. Contra la Llei de Partits i la Reforma del Codi Penal.

Pilar Rubio. Vocalia de
Dones. AAVV

A partir de les lluites esmentades la nostra llista està configurada per gent que hem impulsat aquestes lluites:

- en defensa dels drets laborals contra la precarietat i les privatitzacions que impulsen la patronal i totes les administracions
- en defensa contra la creixent repressió
- en defensa dels drets d'immigrants i contra la Llei d'Estrangeria i les detencions dels immigrants vinculats a Al Qaeda
- en defensa de les llibertats democràtiques i contra la Llei de Partits i el procés d'il·legalització d'Herri Batasuna
- en defensa de l'ensenyament públic contra la LOU i la Llei de Qualitat.
- contra la guerra d'Afganistan, Palestina i ara l'Iraq, participant en la Plataforma Aturem Guerra
- en defensa dels drets dels joves a la

Jaume Quinto.
Adm. pública. CATAC

i) Autodeterminació i sobirania. Defensa dels drets nacionals de Catalunya en la lluita pel dret a l'autodeterminació. Aquesta lluita és incompatible amb el model d'Estat monàrquic centralista que fixa la constitució.

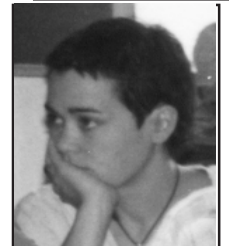
José Manuel Rubio.
Ensenyament públic. CGT

utilització dels espais abandonats per organitzar-se sense el control institucional

- en solidaritat amb el poble gallec davant el desastre del Prestige

Víctor Messeguer.
Adm. Pública. CGT

Mercè Sanchis. Treballadora precària. CGT

Xavi Guillaumet.
Químiques UGT

j) Solidaritat amb les lluites i amb els pobles del món. Compromís internacionalista, potenciant la defensa i els moviments de solidaritat.

LI

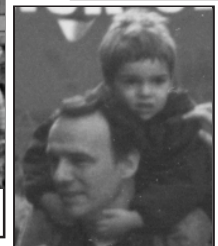
Toni Bautista. Treballador precari. CGT

Marga Olalla. Ajuntament
BCN. CCOO.

Jordi Mir. Electricista. CCOO. Va estar a Palestina a l'estiu 02

José Lluís del Alcázar.
Ensenyament. CGT. Mov. esc. bressol pública

...entre molts d'altres

A Barcelona

Cristina Mas, cap de llista per Barcelona

A Barcelona, la nostra candidatura agrupa joves i treballadors que, des d'àmbits molt diversos, hem impulsat la solidaritat amb el poble palestí i la lluita contra les guerres d'Afganistan i l'Iraq; les lluites en defensa dels immigrants; el combat pels drets laborals dels sectors més explotats, contra la precarietat i les privatitzacions; la lluita contra la llei de partits i la retallada de drets democràtics, contra la repressió i la llei

antiterrorista; les mobilitzacions en defensa de l'ensenyament públic contra la LOU, la Llei catalana d'universitats, la Llei de Qualitat i la precarització de l'Escola Bressol a Barcelona, i la solidaritat amb el poble gallec després de l'atemptat del Prestige...

Des dels agrupaments d'esquerra que dins els sindicats combaten les seves direccions, des de les assemblees d'estudiants, des de comitès de solidaritat amb Palestina, som treballadores, treballadors i joves disposats a seguir lluitant a cada lloc on ens trobem. Formen part de la candidatura joves en precari i estudiants com la Cristina Mas, en Xavi Guillamet, o el Toni Bautista i també sindicalistes amb una llarga trajectòria de lluita, com l'Esther del Alcázar, l'Armando Varo, la Marga Olalla, el Víctor Messeguer o el José Manuel Rubio. Els companys immigrants no poden ser a les llistes fins que no obtinguin la nacionalitat... seguirem lluitant pels seus plens drets socials i polítics!

A Girona

Silvia Rispau, cap de llista per Girona

La candidatura està composta per treballadors/es en precari, treballadors/es del món de l'ensenyament públic, de la construcció, de l'hostaleria..., i del món de l'esquerra sindical que impulsem la corrent d'opinió a les comarques gironines dins CCOO;

estudiants de la UdG i UB que impulsem les assemblees en defensa de la universitat pública; lluitadors en defensa dels drets dels immigrants; activistes del moviment antiglobalització, del moviment ecologista, del moviment de la dona treballadora, del moviment okupa... fins a completar una llista de 28 persones.

La llista la componen:

Silvia Rispau, Miquel Blanch, Laia Valenzuela, Sebastià Salellas, Jordi Mir, Alfonso Enrique, Joan Utges, Elisabet Castanyer, Felipe Rodriguez, Montse Julià, Manel Sanz, Ana Hernández, Pere Cortada, Cristina Biete, Xavier Parnau, Miguel Cardil, Isabel Teixidor, Albert Serrat, Maite Pizarro, Rut Ribatallada, Esperança Castanyer, Cristina Ferrer, Rafael Enrique, Marta Teixidor, Rosa Ribas, Natalia Martinez, Celestino Enrique i Núria Ferragutcasas

En El Prat de Llobregat

A Catalunya l'acord electoral EUiA-IC ha potenciat una sèrie de trencaments amb la disciplina electoral d'EUiA –una condició explícita de pertinença a l'organització segons els estatuts– en una desena de localitats. És la resistència de diferents sectors davant del nou gir a la dreta de la direcció, que es converteix en sagnant en aquells llocs on ja governa IC.

Aquest és el cas de El Prat de Llobregat, on de la mà d'IC han arribat privatitzacions de serveis municipals, aplicació de tot el contrari al que van ser les seves promeses electorals amb la conseqüent destrucció del Delta, amb l'ampliació de l'aeroport o la desviació del riu Llobregat, etc... Aquí els companys/es van decidir

presentar-se amb les sigles d'Esquerra Unitària (EU).

A ells ens vam dirigir abans de prendre cap resolució sobre la nostra presentació a la localitat. Volíem veure quins passos podíem donar cap al reagrupament del que venim parlant des que, amb l'acord PSOE-IU, el gir a la dreta d'aquesta última feia preveure resistències internes. Ens van rebre fraternalment, i ens van facilitar la discussió del programa, acceptant amb matisos els quatre punts que encapçalen la nostra proposta, mentre que pel que fa als temes municipals ells els tenien molt més desenvolupats que no pas nosaltres. Això obre la possibilitat d'aquest treball en comú cap al reagrupament al qual ens referim més amunt. És només

un primer pas: faltaria veure els detalls que ens separen en allò més genèric, discutir d'algunes concrecions en temes municipals, parlar del que per nosaltres són contradiccions –com ara el suport de Frutos, artífex de l'acord PSOE-IU, a la candidatura–, però avui no només no presentem llistes a la localitat sinó que –sense tampoc formar part de les seves per tal com es van desenvolupar els temps de discussions– els donem suport i cridem a votar-los.

Cal més que mai el reagrupament a l'esquerra. Per el mateix ens comprometem a seguir treballant. En aquest camí, el 25 de maig a El Prat, vota Esquerra Unitària.

Esther